

KOMISE EVROPSKÝCH SPOLEČENSTVÍ

V Bruselu dne 02.03.2006
KOM(2006) 87 v konečném znění

SDĚLENÍ KOMISE

Pomoc EU: Poskytovat více pomoci rychleji a lépe

ÚVOD

Před vrcholnou schůzkou OSN v září 2005 se společenství dárců na pařížském fóru na vysoké úrovni, které se konalo v březnu 2005, zavázalo radikálně změnit své postupy a tím zlepšit dopad svých činností a přispět ke kvalitativnímu skoku potřebnému k dosažení rozvojových cílů tisíciletí. V důsledku toho Evropská unie (členské státy a Komise, včetně 10 nových členských států jako prosazujících se dárců) vyhlásila ambiciózní cíle z hlediska jednotlivých dárců i kolektivně celé skupiny. V rámci svého rozhodnutí posunout kupředu mezinárodní agendu a zhostit se svého dílu úkolů vyhradila Evropská unie zvýšené účinnosti pomoci ústřední úlohu ve své vlastní strategii rozvoje a konkrétně se zavázala ke zvýšení účinnosti své pomoci.

Tento soubor rozhodnutí předkládá úplný seznam podrobných a konkrétních opatření, která mají být vypracována a provedena do roku 2010. Na základě poučení z uvedené oblasti, dobrých postupů a očekávání partnerských zemí vycházejí ze zásad harmonizace, vlastnictví, přizpůsobení a řízení podle výsledků pařížského prohlášení. Tyto závazky je třeba nyní převést do konkrétních opatření a EU se musí zaměřit na jejich provedení na místě při zohlednění specifik příslušných zemí.

Část I tohoto akčního plánu shrnuje pro připomenutí v jediném a úplném dokumentu koncepce devíti časově omezených opatření, která by měla EU jako skupina nyní provést.

Část II tohoto akčního plánu předkládá první čtyři okamžitá opatření, která již byla vypracována a jsou připravena k okamžitému přijetí a provedení ve vybraných partnerských zemích.

Část III tohoto akčního plánu popisuje pět zbývajících opatření, která musí být vypracována v průběhu roku 2006 a provedena v uvedené oblasti do roku 2010.

Je třeba poznamenat, že dvě z okamžitých opatření tohoto akčního plánu jsou uvedena podrobněji ve dvou konkrétních sděleních (tj. sdělení o financování rozvoje a účinnosti pomoci a sdělení o společném rámci pro plánování). Tyto tři dokumenty tvoří „**balíček účinnosti pomoci**“ předložený Radě a Parlamentu.

Tabulka 1. Přehled

Osa 1 <u>Stručný pohled na pomoc EU</u> <i>Dárcovský atlas</i> (okamžité opatření) <i>Kompendium EU</i> (krátkodobé opatření) <i>Mechanismy sledování</i> (okamžité opatření)	Osa 2 <u>Vedení pařížské agendy</u> <i>Cestovní mapy</i> (okamžité opatření) <i>Společné plánování</i> (okamžité opatření) <i>Společná opatření</i> (krátkodobé opatření)	Osa 3 <u>Podpora evropského konsenzu</u> <i>Dělba práce</i> (krátkodobé opatření) <i>Spolufinancování</i> (krátkodobé opatření) <i>Vize EU</i> (krátkodobé opatření)
---	---	--

ČÁST I SLEDOVÁNÍ NAŠICH ZÁVAZKŮ

Naše závazky zaměřené na zvýšení účinnosti pomoci lze rozdělit do tří propojených os zaměřených na:

- (1) transparentní zmapování a sledování našich činností na základě získaných poznatků;
- (2) provádění našich kolektivních závazků přijatých pařížským prohlášením o harmonizaci a přizpůsobení;
- (3) provedení pilíře účinnosti pomoci v rámci nového strategického rámce EU definovaného novým prohlášením o rozvojové politice („evropský konsenzus“) a strategií EU pro Afriku.

OSA 1: STRUČNÝ POHLED NA POMOC EU

Neustálý přezkum našich činností je základním předpokladem poznatky podložené analýzy našich úspěchů a nezdarů, z nichž můžeme čerpat při racionálním a optimálním přerozdělení našich činností a metod. Takováto objektivní kontrola naší rozvojové pomoci není jen závazkem transparentnosti vůči našim voličům a veřejnému mínění, ale též nezbytným základem pro rozvíjení našich strategických úvah.

Přesnější zmapování naší pomoci

První vydání dárcovského atlasu EU ukázalo dva trendy: i) soustředění pomoci v určitých „atraktivních“ zemích a odvětvích na úkor „osiřelých“ či zapomenutých zemí a odvětví a ii) roztržštění činností v „oblíbených“ zemích / odvětvích na mnohočetné aktéry a projekty malého rozsahu.

Pro další propracování analýzy na úroveň operačních zásad týkajících se naší lepší organizace a zlepšení dělby práce musí dárcovský atlas obsahovat přesnější a konkrétnější hodnocení při zachování viditelného profilu pro účely veřejné informovanosti.

Přezkum pravidel EU v oblasti rozvoje

Mezinárodní agenda účinnosti pomoci stále více prosazuje potřebu společné činnosti a součinnosti rozvojových aktérů.

Prvořadým cílem těchto snah je dát našim partnerským zemím i ostatním rozvojovým aktérům k dispozici přehled o současných pravidlech a postupech jednotlivých členských států. Toto sjednocení dárcovských systémů členských států EU bude obsaženo v různých kompendiích. Tato kompendia jsou sestavena jako úplné pracovní příručky nástrojů pro usnadnění práce všech zúčastněných subjektů (ať již úředníků partnerských zemí, středních a malých podniků nebo nevládních organizací), kteří musí rozumět našim pravidlům. Na základě stanovení různých stavebních kamenů by mohla kompendia též sloužit jako základna pro podnícení budoucího pokroku v oblasti harmonizace a zjednodušení.

Sledování plnění našich slibů

V pařížském prohlášení se dárci a partnerské země dohodly na zavedení mechanismu sledování, aniž by vytvářely paralelní „odvětví sledování“. Pro zachování postupu reforem a tempa jejich provádění EU plně podpořila silný, ale reálný proces sledování jak i) na mezinárodní úrovni u cílů, na nichž se společenství dárců dohodlo kolektivně, tak ii) na úrovni EU u našich vlastních dodatečných závazků a příspěvků.

OSA 2: PŘIJETÍ OKAMŽITÝCH OPATŘENÍ

Náš kolektivní příspěvek k vrcholné schůzce OSN o rozvojových cílech tisíciletí v září 2005 představuje rozhodné potvrzení mezinárodních snah v oblasti účinnosti pomoci v posledních dvou letech, oficiálně přijatých prostřednictvím pařížského prohlášení o harmonizaci a přizpůsobení z února 2005. Tento balíček závazků EU vycházel z původních doporučení obsažených ve zprávě skupiny *ad hoc* pro harmonizaci oficiálně přijatých prostřednictvím závěrů zasedání Rady pro všeobecné záležitosti z listopadu 2004.

Podpora místních koordinačních procesů

„Cestovní mapa“ stanoví konkrétní otázky harmonizace (z poskytnutého seznamu opatření), které musí řešit všichni dárci EU působící v dané zemi. Účelem těchto map není nahradit akční plány harmonizace a přizpůsobení prováděné danou zemí. Mají být spíše nástrojem pro zjištění oblastí, v nichž by mohli dárci EU pomoci posílit stávající místní procesy realizované vládou nebo určitým dárce, nebo v případě potřeby pro vytváření těchto procesů nad rámec stávajících iniciativ.

Vypracování společného rámce pro víceleté plánování

Smyslem uvedeného společného rámce pro plánování je vytvořit mechanismus slučitelný se stávajícími vnitrostátními dokumenty a cykly, který bude otevřený ostatním dárce, nabídne rámec pro přeskupení zdvojených stavebních kamenů systémů členských států, a tím sníží náklady našeho plánování. Součástí uvedeného rámce by byl například konkrétní popis profilu dané země, společná analýza uvedené situace, dárcovské matice a analýza souboru politik EU. Měl by nabídnout ve střednědobé perspektivě dárce možnost kolektivní strategické reakce na výzvy vyplývající ze společné analýzy dané země a v dlouhodobé perspektivě připravit půdu pro možné společné plánování. Diskuze o této otázce probíhají již dlouhou dobu, neboť Rada stanovila zásady společného rámce pro víceleté plánování v listopadu 2004, jeho obsah v dubnu 2005 a kalendář jeho procesu v listopadu 2005.

Vývoj společných místních opatření

Tato opatření, odkazovaná v závěrech Rady jako společná finanční opatření, se snaží podporovat na úrovni jednotlivých zemí jednotný dialog, mechanismus proplácení a výkaznictví mezi společenstvím dárců a partnerskou zemí na základě přijetí oficiálního dokumentu. Částečné a zajímavé příklady z této oblasti lze najít například v Zambii a Mozambiku hlavně v souvislosti s rozpočtovou podporou a swapovými operacemi. Tyto produkty se osvědčily jako účinné při a) snižování nákladů na poskytování pomoci a zátěže partnerské země, b) vytváření dobrých a udržitelných pracovních vztahů mezi dárce i jako c) pomoc při dělbě práce. Cílem je vyvinout společnou šablonu, která se bude přizpůsobovat konkrétním podmínkám dané země.

OSA 3: PODPORA EVROPSKÉHO KONSENZU

Nové prohlášení o rozvojové politice – „Evropský konsenzus o rozvoji“ – přijaté v prosinci 2005 zdůrazňuje účinnost pomoci EU jako velmi důležité součásti její sdílené vize. Strategie EU pro Afriku schválená Evropskou radou zároveň požaduje rychlé a plynulé provádění agendy účinnosti pomoci v Africe. Tento nový politický rámec požaduje:

- i) lepší dělbu práce – zaměřenou na větší vzájemné doplňování a zajištění alespoň minimální účasti EU ve slabých zemích, zvláště v zemích, které byly z hlediska pomoci opomenuty;
- ii) více společných činností prostřednictvím intenzivnějšího využití spolufinancování – zhodnocení zkušeností nových členských států a usnadnění jejich postupného prosazení jakožto nových dárců;
- iii) posilování přínosu EU a jeho dopadu, spolu se zásadami a otázkami zdůrazněnými evropským konsenzem.

Podpora dělby práce

Nadměrná roztržitost rozvojové pomoci vedla k rozptýlení, zdvojení a dokonce k rozporům v činnostech týkajících se poskytování pomoci, čímž se snížil její potenciální dopad v důsledku hromadění zbytečných administrativních nákladů a zvýšené zátěže pro partnerské země. Posilování vzájemného doplňování našich činností má klíčový význam pro zvýšení účinnosti naší pomoci. V rámci pařížského prohlášení se dárci dohodli plně využívat pro účely dosažení vyšší komplementarity svých příslušných srovnatelných výhod, avšak s ohledem na vlastnictví dané partnerské země.

Proto je cílem posílit dělbu práce na i) úrovni jednotlivých zemí a na ii) mezinárodní /regionální úrovni, což obnáší výzvy různé povahy, které je třeba opatrně řešit z hlediska politického tlaku, nedostatečného zviditelnění a ztráty příležitostí. V této souvislosti zvláštní pozornost zasluhuje prosazující se dárcovská činnost nových členských států.

Posílení společných činností EU

EU se dohodla, že bude vyvíjet více společných akcí. Záměrem této iniciativy je definovat strategický přístup ke spolufinancování, který přisoudí podstatné části fondů Evropského společenství úlohu katalyzátoru při podpoře rozvíjení většího počtu společných činností EU. Kromě toho plánované zvýšení pomoci v průběhu několika příštích let zvýší zejména toky dvoustranné pomoci. To způsobí členským státům určité administrativní obtíže. V této souvislosti je velmi důležité zabránit vytváření zbytečných dalších administrativních struktur.

Kromě definování „aktivní nabídky Evropské komise“ (kdy by mohly fondy Evropského společenství spolufinancovat společné činnosti) je též důležité definovat „pasivní nabídku Evropské komise“, kde by mohly být fondy jednotlivých zemí administrativně poskytovány přes Komisi a vést ke spolufinancování vnitrostátních a vybraných činností. A nakonec, nové členské státy stále více vyvíjejí své vlastní činnosti v této oblasti. Navrhovaný strukturovaný přístup ke spolufinancování by měl být zaměřen na jejich rozšíření.

Posílení vize EU z hlediska rozvojové pomoci

Politický a duchovní dopad finančních příspěvků EU v oblasti rozvoje nebyl ještě plně uznán a rozvinut. Cílem tohoto opatření je posílit politickou a analytickou úlohu EU konkrétními

opatřeními. Je zaměřeno na podnícení evropské debaty o rozvoji a na podporu nejlepšího postupu. Na základě posílení kolektivního přínosu a vnímání specifického společenství dárců EU má EU potenciál sloužit jako duchovní základní kámen.

Rok 2006: OKAMŽIK PRAVDY

Je nezbytné, aby se naše sliby rychle dostaly do fáze provádění a do roku 2010 prokázaly příslušný dopad. Kromě toho se EU stejně jako ostatní dárci dohodla zajistit a zhodnotit pokrok dosažený při realizaci svého přínosu k agendě harmonizace na třetím jednání na vysoké úrovni, které se bude konat v Ghaně v roce 2008. Proto je důležité, aby byl do tohoto horizontu zajištěn příslušný dopad výsledků. Proto, aby uvedený akční plán dostál těmto slibům a očekáváním, které vyvolaly, předkládá pro každé ze svých 9 opatření indikativní, pragmatické a reálné výsledky do roku 2010 i střednědobé cíle do roku 2008.

Vytvoření dalšího pilotního procesu bude pouze další výmluvou, proč agenda nepostupuje vpřed. Nicméně při přijímání celosvětových procesů je důležité, aby byly tyto procesy prováděny reálně s ohledem na místní specifika. Proto uvedený akční plán navrhne, aby bylo podporováno a sledováno provádění příslušných opatření v omezeném, avšak dostatečném počtu zemí, čímž získá realita našich závazků tvář a jméno.

ČÁST II PŘIJETÍ OKAMŽITÝCH OPATŘENÍ

Tato druhá část akčního plánu odkazuje na čtyři opatření, která jsou již připravena pro okamžité přijetí v roce 2006. Odpovídají souběžným návrhům předkládaným Radě a Parlamentu na jaře roku 2006. Tento akční plán se nezabývá podrobnostmi jejich obsahu, ale spíše se zaměřuje na cíle pro jejich aktivní provedení.

Opatření 1 – Dárcovský atlas

Přepracovaný dárcovský atlas EU II má pět součástí:

i) Výroční zpráva EU

Pro zvýšení veřejné informovanosti o rozvojové pomoci EU bude výroční zpráva EU obsahovat naše kolektivní úkoly i naše společné a/ nebo individuální, avšak koordinované reakce. Tato zpráva viditelně a pozitivně zdůrazní činnosti všech dárců EU v rámci projektů (členských států a Komise). Bude zveřejňována každoročně počínaje rokem 2006.

ii) Zdokonalený dárcovský atlas

Ve svazku I bude stávající atlas přepracován a aktualizován ve spolupráci s členskými státy a Výborem pro rozvojovou pomoc Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD/DAC) do poloviny roku 2006.

iii) Doplnění regionálního zaměření

Ve svazku II bude v návaznosti na strategii EU pro Afriku doplněno do atlasu první regionální zaměření na západní Afriku. Toto zaměření bude dostatečně podrobné, aby umožnilo skutečnou diskuzi o dělbě práce, a bude podporovat hlubší a přesnější analýzu v souvislosti s prosazujícími se regionálními procesy. Další svazky s dalším regionálním zaměřením budou doplňovány každých šest měsíců tak, aby byl celý rozvojový svět pokryt ve střednědobé perspektivě.

iv) Mapování na úrovni jednotlivých zemí

Je důležité provádět mapování na úrovni jednotlivých zemí pokrývajících všechny dárce působící v dané zemi. Pro tyto účely byly vypracovány modely ve třech ze čtyř pilotních zemí EU: partnerský model v Nikaraguy, dárcovský model v Mozambiku a model prováděný EU ve Vietnamu. Tyto postupy budou do roku 2008 rozšířeny na všechny signatáře pařížského prohlášení.

v) Prosazující se noví dárce

Objevují se noví aktéři. Ovlivňují společenství pro rozvoj tak, jak je známe. Probíhající studie zvažuje činnost nových velkých dárců (země BRICS – tj. Brazílie, Rusko, Indie, Čína a Jižní Afrika). Evropská komise navrhuje zahájit do roku 2006 s těmito zeměmi dialog o rozvoji EU.

Opatření 2 – Sledování procesů EU a Výboru pro rozvojovou pomoc Organizace pro hospodářskou spolupráci a rozvoj (OECD/DAC)

Sledování musí pokrývat dva soubory závazků. Za prvé, mezinárodní cíle a úkoly schválené všemi účastníky, dárce a příjemci v Paříži, včetně ambicióznějších dalších cílů, k nimž se EU zavázala¹, a za druhé, příspěvky EU z hlediska konkrétních operačních opatření EU.

i) První soubor závazků

Tyto závazky budou sledovány prostřednictvím mechanismů, které v současné době zavádí smíšený výbor OECD/DAC pro sledování. Sledování pokrývá všechny dárce a partnerské země a bude založeno na průzkumech prováděných jednotlivými zeměmi zaměřených na posouzení pokroku podle pařížského prohlášení. Ukazatele průzkumu, které budou použity, mají být prakticky vyzkoušeny v roce 2006 v Kambodži, Ghaně, Nikaraguy, Senegalu, Jižní Africe a Ugandě. Aby nedošlo k další prodlevě musí EU usilovat o rychlé a plynulé provádění pařížského prohlášení.

ii) Druhý soubor závazků

Počínaje rokem 2006 bude provádění konkrétních operačních opatření EU sledováno prostřednictvím výroční zprávy o činnosti navazující na dohodu z Monterrey, která zhodnotí plnění slibů na úrovni EU z hlediska objemu i účinnosti pomoci.

Toto opatření je předmětem zvláštního sdělení a pracovního dokumentu předkládaných současně s tímto akčním plánem Radě a Parlamentu.

¹ i) poskytovat veškerou pomoc na tvorbu kapacit formou koordinovaných programů a čím dál častěji využívat ujednání mezi více dárce; ii) poskytovat 50 % mezinárodní pomoci prostřednictvím systémů příslušné země, včetně zvyšování procenta naší pomoci poskytované pomocí rozpočtové podpory nebo celoodvětvových opatření; iii) předcházet vzniku nových subjektů pro provádění projektů; iv) snížit počet nekoordinovaných misí o 50 %.

Opatření 3: Cestovní mapy

Stávající cestovní mapy zajišťují náležité pokrytí rozvojových zemí. Liší se sice svou podstatou, ale většina z nich ukazuje pozitivní vývoj a vysoká očekávání. Reakce lze rozdělit do těchto čtyř kategorií zemí:

- (1) země, kde cestovní mapa nepřidává hodnotu;
- (2) země, kde nebyla cestovní mapa ještě přijata;
- (3) země, kde byl zahájen místní proces a/ nebo se cestovní mapa EU zavádí;
- (4) země, kde byl zaveden místní proces a/ nebo cestovní mapa EU.

První analýza naznačuje, že bude třeba podpořit několik procesů. Důležité je urychleně zvážit s partnerskými zeměmi a ostatními dárci jak zdokonalit proces cestovních map, jak posílit a sdílet odpovědnosti v oblasti sledování a jak zajistit zvýšenou oficiální rozvojovou pomoc na regionální úrovni. Cestovní mapy by měly být zavedeny do roku 2006. Všechny cíle související s cestovními mapami by měly být splněny do roku 2010.

Proto se navrhuje, aby se počínaje rokem 2006 organizovaly pravidelné technické semináře pro hodnocení procesů, organizaci dělby práce v rámci operačních následných činností a stanovení kvalitativních cílů provádění. Kromě toho by měl být zaveden systém pro pravidelnou podporu a sledování ve 12 zemích, kde jsou již náležité cestovní mapy zavedeny nebo jsou v procesu zavádění (tj. Bangladéš, Burkina Faso, Etiopie, Ghana, Indie, Jordánsko, Keňa, Mali, Mozambik, Nikaragua, Jižní Afrika, Vietnam).

Toto opatření je předmětem zvláštní zprávy.

Opatření 4 – Rámec pro společné plánování rozvojové pomoci

První studie analyzovala kompendium dokumentů plánování jednotlivých zemí, zjišťovala zdvojení a společné stavební kameny. Druhá studie analyzovala poznatky z praktických případů, zejména strategii společné pomoci vyvinutou v Ugandě, Tanzanii a Zambii. Třetí studie se zaměřila na současné plánování v Ugandě a jejím záměrem bylo ukázat, jak by mohl budoucí rámec pro společné plánování rozvojové pomoci v dané zemi vypadat. Náhorně předvedla jeho potenciální výsledky a přínos při zohlednění místních úkolů a specifík. Členské státy si vyměnily a projednaly poznatky z těchto studií v roce 2005, které byly následně použity jako základ, na němž Komise vypracovala svůj návrh rámce pro společné víceleté plánování rozvojové pomoci.

Tento rámec by měl být přijat v polovině roku 2006 a měl by být prováděn pragmaticky, aktivně a s využitím všech možností. V této souvislosti představuje jedinečnou příležitost skutečnost, že cyklus plánování rozvojové pomoci dvanácti dárců v Mozambiku se v současné době sbližuje. Proto navrhujeme zaměřit se při současném dodržování celosvětového přístupu na provádění tohoto rámce v omezeném počtu zemí při použití jednoduchých kritérií výběru:

- (1) země s vnitrostátní strategií snížení chudoby;
- (2) země, kde zahájili alespoň dva dárce EU nové plánování v letech 2006-2007;
- (3) země s dostatečnými místními koordinačními schopnostmi.

Tak vznikne předběžný seznam zemí (Bangladéš, Burkina Faso, Etiopie, Ghana, Haiti, Mali, Mozambik, Nikaragua, Rwanda, Senegal, Jižní Afrika, Tanzanie, Vietnam, Uganda a Zambie), kde bychom mohli navrhnout zahájení provádění rámce pro společné poskytování rozvojové pomoci do roku 2008. Jedenáct z nich jsou africké země, což odpovídá požadavku okamžitého provedení agendy účinnosti pomoci v Africe obsaženému ve strategii EU pro Afriku. U další země, Haiti, se navrhuje spojit tento proces se specifiky slabé země. V zemích, kde již byla zahájena strategie společné dárcovské pomoci (tj. v Tanzanii, Ugandě a Zambii), je důležité, aby se rámec pro společné plánování pomoci začlenil do těchto procesů a podporoval je.

Další rozšíření rámce pro společné plánování pomoci na všechny zbývající země AKT i na země, které podepsaly pařížské prohlášení, by mělo být dosaženo do roku 2010.

Toto opatření je předmětem zvláštního sdělení předkládaného současně s tímto akčním plánem Radě a Parlamentu.

ČÁST III DOKONČENÍ AGENDY

Tato třetí část akčního plánu se týká pěti zbývajících opatření, které je třeba dále propracovat do konce roku 2006.

Opatření 5 – Operační komplementarita

Zpráva skupiny ad hoc pro harmonizaci poskytla pokyny ve formě seznamu kroků jak vyvinout operační strategii EU zaměřenou na komplementaritu. Komise navrhuje, aby Rada do poloviny roku 2006 schválila **několik pokynů** pro tuto operační strategii na základě poznatků z revidovaného dárcovského atlasu. Komise by pak mohla navrhnout Radě k přijetí do konce roku 2006 **soubor praktických operačních zásad** jak zdokonalit naši dělbu práce.

Poté co budou uvedené zásady přijaty, navrhuje se rozvinout je v praxi ve spojení s budoucími regionálními kapitoly revidovaného dárcovského atlasu a pokrýt každých šest měsíců jeden region až do dosažení celosvětového pokrytí do roku 2010.

Toto opatření bude předmětem zvláštního sdělení, které bude později předloženo Radě a Parlamentu.

Opatření 6 – Posílení společných činností: úloha katalyzátoru pro spolufinancování ze strany ES

Do konce roku 2006 Komise navrhne strukturovaný mechanismus pro spolufinancování z fondů Evropského společenství. Dvoudílný návrh „aktivní“ i „pasivní“ nabídky se bude zabývat zásadami, kritérii a operačními podmínkami pro strukturovaný mechanismus spolufinancování. Cílem by bylo vyvinutí činností v oblasti spolufinancování ze strany členských států do roku 2010.

Je třeba poznamenat, že toto poskytování pomoci předpokládá dokončení probíhající revize všech překážek spolufinancování, které se v současné době vyskytují v pravidlech Evropské komise. Zahrnuje to změny ve finančních nařízeních, v příloze IV dohody z Cotonou a zavedení aktualizovaných pravidel do všech budoucích předpisů, pro něž Komise hledá podporu Rady. Všechny překážky je nezbytné odstranit do roku 2008.

Toto opatření bude předmětem zvláštního sdělení, které bude později předloženo Radě a Parlamentu.

Opatření 7 – Posílení vize EU

„Evropský konsenzus o rozvoji“ zdůraznil potenciál společné analýzy a diskuze na evropské úrovni s ohledem na podporu vědeckého základu EU v otázkách rozvoje. Součástí budování tohoto základu budou tyto prvky:

i) Sít' středisek pro výzkum a vývoj

Ačkoli evropská výzkumná centra v oblasti rozvoje zajistila výrazný vědecký přínos, jsou tato centra svojí povahou poněkud rozptýlena. Tento nedostatek „sjednoceného“ evropského výzkumu a vědecké práce brzdí náš dopad na obecné názory v této oblasti. Proto je důležité lépe propojit tato centra ve flexibilní síti a na aktivním základě. Tato síť by měla být zřízena do roku 2006 a zadávat strategické studie, které by přispívaly k rozvoji našeho myšlení a posílení vědeckého přínosu k všeobecnému myšlení. Do roku 2008 by měla přispět k rozvoji komplexních perspektivních a analytických schopností EU podporujících vizi vytvořenou v evropském konsenzu.

ii) Dny evropského rozvoje

V současné době neexistuje žádná akce nebo moment symbolizující analytický přínos EU v oblasti rozvoje, ani žádná událost nebo moment soustřeďující všechny aktéry EU. Většina politických stran, svazů nebo organizací mají určitý moment „soudržnosti“, pro perspektivní myšlení jsou to například „letní univerzity“ nebo „týdny ústředního tématu dané strany či organizace“. Taková akce nebo moment by mohly sloužit pro rozvoj duchovní dynamičnosti a konfrontace a shromažďovat různé aktéry společenství ve smyslu seskupení v rámci určité společné agendy.

Proto se navrhuje, aby byly počínaje rokem 2006 zavedeny každoroční „Dny evropského rozvoje“ jako součást posílení našeho kolektivního přínosu a účinnosti našich opatření.

iii) Rozšíření společného vzdělávání

„Evropský konsenzus“ též podtrhl význam společných operačních cílů a metod odpovídajících praktickým postupům. Komise i členské státy vyvinuly programy odborného vzdělávání pro aktéry v oblasti rozvojové pomoci. Proto se navrhuje zpracovat evropskou mapu odborného vzdělávání, která by přeskupila příslušné nástroje vzdělávání Komise i členských států, které budou v budoucnu nabízeny všem členským státům EU. Tento systém by měl být vyzkoušen u příležitosti prvních Dnů evropského rozvoje v roce 2006 a dále propracován do konce roku 2008.

Opatření 8 – Společná místní opatření

Komise a členské státy musí urychleně vypracovat flexibilní společná místní opatření umožňující přizpůsobení místním zvláštnostem a přijmout je před koncem roku 2006.

Do roku 2008 by měla být navržena takováto opatření pro všech 14 zemí, které podepsaly římské prohlášení o harmonizaci. (tj. Bangladéš, Bolivie, Kambodža, Etiopie, Fidži, Kirgizská republika, Maroko, Mozambik, Nikaragua, Niger, Senegal, Tanzanie, Vietnam a Zambie) a

které byly předmětem průzkumu harmonizace provedeného DAC v roce 2004, a proto mají solidní základní úroveň.

Opatření 9 – Přehled pravidel EU v oblasti rozvoje: kompendia

Budou vypracována tato čtyři kompendia

- (1) Kompendium EU pravidel pro plánování;
- (2) Kompendium EU pravidel pro veřejné zakázky;
- (3) Kompendium EU pravidel a zásad pro nevládní organizace;
- (4) Kompendium EU pravidel pro podpory.

Kompendia budou vypracována do konce roku 2006. Později, v roce 2008, budou revidována s cílem dalšího zjednodušení a harmonizace pravidel.